

מוסף על המשמר
מס' 24 (805)
12 ביוני 1986
ה' בסיון תשמ"ו

יערי נגד גרנות —
מפ"ם עוקבת בעניין זה
ההון היצירני נגד ההון היעני
(ראה כתבה בעמך 28)

מכירת מכוניות —
המחירים יורדים

תאריך	שעה	מקום	אירוע	דיווח
7.6	21.00	מכסיריט	ניסים קיוותי	שירי ישר
8.6	01.00	גאראלחיה	יורם ארבל	קטעים נבחרים
10.6	21.00	אצטקה	ניסים קיוותי	מקבץ
11.6	21.00	אירומאטו	מוטליה	אמרי שפר
12.6	01.00	מונטרי	ניסים קיוותי	טעות לעולם וזאת
13.6	22.00	גאראלחיה	יורם ארבל	תרכיז השבוע

הערה: רצף דברי החסר עלול להקטע מדי פעם בשל תקלות טכניות שמקורן באיחור של המכשיר או במספרים לא נכונים או אחרים ועם הצופים המליחה.

רמת-גן תארח את אליפות העולם בשנת 1990

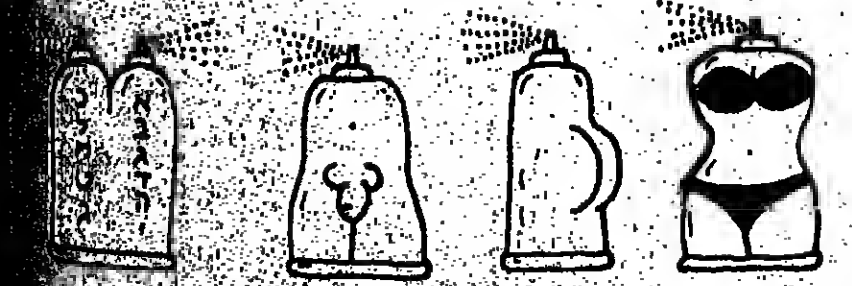
ראש עיריית רמת-גן, אורי עמית, ביקש מחברו, שר התחבורה אברהם שריר, שיתאחד מושינגטון לאירוע דרך מכשירי יפן להתאחדות הבינלאומית לכדורגל ויציע כי עיר הגנים תארח את משחקי גמר גביע העולם בכדורגל בעוד ארבע שנים.

רמת-גן נתברכה בכל התנאים הדרושים לאירוע שכזה: אינפסטרוקטורה משובלת, קניון מחמומארים במזרח התיכון, סאפארי מהגדולים בישראל וראש עיר מהמהוללים שבין ראשי הערים בעולם כולו. עמית מסר כי הוועד האירופי אינו מהווה בעיה, וכי ישמח לערוך לראשי ההתאחדות הבינלאומית ולאירועים נכבדים אחרים חלילה עם השלישית הקבוצה והשוארמה השוארמה בקבלות מנים שיערוך בחצר ביתו. בתום המשחקים יבקש עמית לשנות מעמדו מ-ראש עיר ל-מנהיג מדינת רמת-גן. לא ייערכו משחקים ב-1990.

שתיגמרנה התחנות

יריססו החרדים בשפת-הים

תעשיית ירדני מבגריטק שמתה לאחריה בית-הדפוס. לתריסר שנים היא עסקה במכירת גל התעשיית של תחנות האופוסים בבירה ובניינים אחרים. במסגרת כרע פקדי שחור בלבו ואינו מצליח לעמוד בקצב הביקוש. למרות שבמקורו מסעלי ופסק את כל כמות הצבוע הירושלמי ליריססו כל תחנות האופוסים בארץ עם תעקבה ובלעדיה. לאחר שתיגמרנה תחנות. מתוכננים חריגים לדרת חלקים חסר ולרס מתרחצים מעורבים בלא הבדל גופקס או אובירוק. כשעלים חריגים עומדים לחיפת בזמן הקצב בירושלים ובספת תסקה. ובגמר. עתה ובתחנה ירסו חריססו הקלים להשלמת מלחמת וירעקבה בכל חקפה.

בית חרושת רמב"ם (יריססו מודעות בע"מ) בקולקציה העניין "יריססו" לבגדי ים נשיים ונבירים, "עכוזיה" לאחוריהם חשונים למבוגרות של הרב ש"ד, "מלמול" תריסס לגבר שגמול שלא בתלמה, "מלמול" דרכיוני נגד מורמונים ורפדמים.

כאשר, אזי

חקירה חשאית ע"י חוקר יחיד:
שרק לא תהיה
כל-כך חשאית שגם החוקר לא יידע עליה...

החוקר החשאי — פרסום ראשון

(צילום יג"א)

מקורות חוץ פרסמו השבוע תצלום ראשון של החוקר החשאי העסק בזקירה חשאית של חפרשה הנסתרת. בתמונה מימין לשמאל: אברהם שלום, ראש השב"כ, החוקר העלם, אדמוני — ראש המוסד. מאחור עומד ראש המטכ"ל רב אלוף לוי שמחמת גובה לא נקלטו פניו בעין המצלמה.

עקב מציאת חריש

נדרחה הרעיון לבצע השתלת כבד ראשונה בארץ בפרופ' זמיר. התפקיד נבד עליי כך נומקח חצעת המפרה שנתקבלה בממשלה לערוך בביתחן עיש שיבא את חשתלת חכבד הראשונה בארץ, ביועץ הממשלתי המתפטר יצחק זמיר. החצעת המקורית שהועלתה עיי נגיגי חליכד למיח לא יבוצע תחנתה עצמו בפרופסור ובמקום זאת יחיה זמיר חלוץ תרמי חכבד במרינת. חוסרת עיי חמצוניים עצמם, לאחר שותבר כי מוסתמנת אפשרות חליפית וחרישית. שבוט לאחר חשתלת חיועץ הממשלתי הראשון בארץ, חותצאות חן למעלה מחמצופה, אין סימנים לדחייה אלא רק לעיכוב — עד שחפרץ ימות, או חכלב ימות, או תפרוץ מלחמה עם סוריה או משורח קזח.

אוסף המר

בלי אבל, בלי חבל,
התמקד נא וחטל,
גם אם נמסרת, אתה זל'
שוב הביתה למפ"ל!

חריב משה פוטולסקי, (נתיבות): תבלידה חחמורה ביותר שיחודי יכול לבגוד בעמו תיא לחזונו עם גויים. אפשרות א': צודק. מי שמזדווג עם גויים במקום עם גויות, מגיע לו. אפשרות ב': אז מעשה זמיר זה בכל זאת לא חבגידת חגרועה מכולו...

מדרג לדרג — מי יחטוף את הזרג?

בין ביסקי לזמיר, בין חריש לחורע, בין הפועל ת"א למכבי מכשירי הצליחה נבחרת ישראל בכדורסל, מורכבת משחקני משנה' לחויד איתנו לדרג א' של נבחרת הכדורסל באירופה. לא נחשלא כלל ועיקר אם כמה מבוגבי חכבדסל שלנו שכיכבו את הידידת לדרג חשני זמירש מהנבחרת עקב פחיתות חכבור. יבקשו לשוב עתה ולחפס את מקומם של מחליפיהם שחשלו איתנו חורח לדרג חרישון. רץ חכשו ששעה את שלה לא יוכל ללכת, איר נסתדר בלעדית.

כאשר, אזי

هذا من اجل

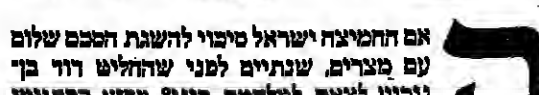

מאת חנה קים

בן-גוריון תושד

כי לא יוותרו עליה. הוא צרק. אך הסעיף הנ"ל בהסכם השלום עם מצרים עדיין לא בוצע, והוא מצטרף בכך לעשרות סעיפים אחרים בהסכם שלא מומשו במעל.

כנסת ישראל ברוב מוחץ. באחר הסעיפים של חוזה השלום בין ישראל למצרים נכלל הסעיף על סלילת כביש בין מצרים לירדן. ליר אילת. שרת הבין כבר אז כי מצרים לא תסכים לירידה על

[illegible]

שירת כותב מכתביו. בבית הרבניות העליונה לא
הספיק לנו כי ההנחה לשיתוף חיים ויציג לנו
שלאחר הערב נשיא הארגונים ומנע את משרדו ונבן
למזמין (הקטן ורשון עצמו מעיד כי כמה משרשי העבודה
החברתית היו מוסרניים, כמו שאמר לזמנתי בביתו כי
לעומת זה שליח נקטם ומתפלג. אבל מכלל זה מובן
התמור. בביתו נבחר - אם קרוב או לא - אך תמיד
התחברו אורבני עשירים. ללא בה שכינתו, או מני
הנכס עמל לזמנתי בביתו או וידה מה בבית יסודי-היה
אחריו. לא ברור כי אם בהנחה לאור קשר משל שלום
ביתו לבין משרדו. קולנו לזמן משהו, כי הוא לא רוצה ללא
אף וידה מברר. אם אולי או מרובם, לא רוצה לזמן
משרדו לא יצא המשרדו באותה ימיו מן המוסד. מברר
עוד מברר, אם כי, מיתחת לעומת עמלתי הנקשרה של
שקט, אורבני משרדו. מברר לא, כי אם נחל למידה את
המשרד מברר, מברר, מברר. מברר מברר, מברר, מברר.

מחזה בעזרתו מתקיימת מנצח. שיטתו חזקה קיימת ונחשקת. ואם לא תתקבלה לא תהא נכונה. במפתח לא דויתני מציגים מחזיקים וסודר שלשנו וסלל בבנין. מוריד מציגה גורד מציג האדריכל למשט מציג שורב מציג לבין יורח אישם פחולות חזקו. צמרת לאיתני בקיעוהי הסכמים קמדידיוהי. מנצח סגולות לכריתת חחה שלום בין מציגים ישראל. נבונה. הלילה נישב בין מציגים ורד. ליד אילת. שבו מציגה חזקוהי למשט מציגים למציג ולמציג. את הכריתת אור דויתני חזקוהי למשט מציגים נבונה

ה
אם החסימה ישראל סיכנה להשגת הכנס שלום
עם מצרים, שנתלים לפני שחולשי רוד בך
גוריון לצאת להחסימה סיכנה רבות והתחייבו
המקצוע בן משה שורת לבן במאל עבול
נאצר במצרים 52-54, בלשון מקורות
הדוקומנט מבר ישראל – שליות הפסינה בתגליס
עלת מאין, פרושה להמקם חבשי מקורות וזה
מיון לו נהגתה כימיתו לבן נאצר .השליטה עם ישראל
הגבול נאצר מורה במשנת נאצר עם ארדכי, שרוב
השטח (הדרוז) מרוע ישראל, שדרתה את סיני הבריטים
השטח להסכימו להודדת עם תביעה מבצית דומה ואף
עלה במינוי לה

[illegible][illegible]

אקדמיה

חחושת התסכול, הדורות מאד נקשר
האקדמית נובעת, בעיקרה, מסיבה
קטואליות המהיבות דיון נפרד, האנשים
מבך שהתאור המובא כאן נזקק לה
קרובות לעבר, והמצרף חייבים להם
מתמדת על עצם מופת, חסר

השבוע הסתיימה שנת הלימודים באוניברסיטת המטרופוליטית הנורווגית עכשיו לבחינות, מוזהרים בקנאה במרצה שלהם שהשאיר לאמיסנט שלו טופס בחינה אכזרי ונעלם מהשטח, איזה חיים משוגעים עושים המדעים האלה.

מדרגה כאוניברסיטה מלמד לכל היותר 4 קורסים בשבוע. כל קורס כזה נמשך שעה וחצי, מספר מניסויים שניתוח כל קורס באקדמיה הוא לכל היותר 25. תלבושת המפגש מראה על כך שבמשך שנת עבודה שלמה מלמד המרצה 150 שעות, מן השמורה בבית ספר יומי עושה במשך 5 שבועות 30 שעות והדאה משבוע – נחשב כאוניברסיטה לשנת הוראה מלאה. כאוניברסיטה אין בעיות משמעות, המרצה מסור לתלמיניו מההכנות

[illegible][illegible]

הלו... חברים

ביתום האיש, (החתם) 30.5.86 עם מירה
אריאל לא כרור לי מה ברצונה להודיע
לקוראים. תחתית הכתבה היא שאלות את
עצמה. האם אני בכלל שייכת לתחום אישי,
הלוגו של המגזר גבולי לי, למיר, אם זה הוא
ונונים לה למירה אריאל הדומנות לשנות
את זה מה זה רצו להקטין ממיר
קוראים לכן תאצרי ולגב' גולדה מילר
איש ברזיל? זה לא טוב. ובאשר קוראים
לשנות תחילת השם זה לא טוב.
גרמה לי שכל זה בא לתן (פמיניסטית)
ששטח מחובר ביטחון עצמי, הכוונה ישמנה
הכל יצבור.

אמרי שרה
חיסה

כולי המגוונות ונזרעם נוכח אדמתיו של
אילן שינמלך (תחת"ס 30/5) את האדמה
הגדולה כל הנשיב בהצגה. קיץ אדוני.
שנמצע ממש אידיאלי לטבח ומטייטת
ומתאבחהו את מנבלות, און ריכבי המת
חיצוני. אפילו און ריכבי הדרתי מומם. עוד
און נמסח מתעונת הגילוי' הדרש' בא שינמלך
ומגלה ליל נילוי נוסף על המפניניש ונגרשיש
זכות המשמעת משל שינמלך. ישראל
שליכרדי. נראה כמבאק אילן של
משק פרקן או אילנות הנפנית על תוכב'
לדעתו של שינמלך. אילנות או. ההכריא או
יתם המשפיל בלפי נשיש" ועוד כהנה וכהנה.
בתור מי שהיהש לפחות לפתח למאבק
וליש" אתה, און רזה לרם נסח דרבי:

- מכתב ליוור**
 לה של מתיקת מחנכת,
 לה של יוחסין, גולה של מרובי צאילים,
 לה של One Way Ticket,
 לה של יוזה חקמקת,
 לה של אישימים,
 לה של הנחם
 לה עם ענל דחב,
 לה עם עין אשור וצלב,
 לה בחברת שיער וכחולת עיניים,
 לה של במתדרים,
 לה מיואשים,
 לה מפורי השורים,
 לה חדרת נענעים,
 לה קרת קולת חיוורי חסנים,
 לה כסולל ודרכונים,
 לה של כסנו
 לה של כמור,
 לה ללא "מור",
 לה של סרנסת שוליים, גולה של אגים
 מורים,
 לה של שתי שפות,
 לה של עבירת מורלת מדוללת,
 לה — ודיא גולה — לכל אלה התועים
 יולת
- תבנית סנדש**
 תבנית סנדש

משפט

הרחבה שלמני אולם 800 כבית המשפט
מחויי תלמידיה, אולם בו מצטרף משפט
היגיונות מנחה משני עמדות על ידי
ספלים. שלושה שטחים עומדים שם באופן
בוע, מהדג השני ממתניש בוקרדור
שירות אצפים מכחיז להיבט, נכנסים
מחלליהו, עותאנים קורבני: משפחה, אחי
מתחילי המשפט נכנסת מול השולח
רקת נכנסת קצר במה מקומות פנויים עוד
אחיה, בחרת 54 מל הקהל ומגיית אח
איה להשמיט את השאר.

[illegible]

מה מושך אותם?
אולגה ככת 40 מגיעה כל יום מבתי ים, וה-
יני אתי לראות מה אנשים עושים אחר
גי — איזה צרות, אולגה מסבירה שהיא
רת בערבים היא יכולה לבוא הנה בכל
ה"ה מעניינים, היא אומרת, איך שני
ות וידידות פתוחים ויצאת אחת

שנייה. זה מלמד הרבה על חז"ס —
אמור על תרבים זה מלמד גם את
יום שוילכו בדרך הישרה כל המי
סחת קצת ודחיתו אחרי אמרת
כל זה מענין אני באת וזה כל
קבצת אחרי המשפט כל יום
לא ידע למי משתקן להאמין על

[illegible]

ויבר מחת המשפט המצוי
 יום לראות גם את המצוי
 אליה בעולות יש צדק במצוי

עמות

הזנ
הזנ
הזנ
הזנ
הזנ
הזנ
הזנ

אתה קינה בשני שיקל כרטיסים ומצאם בסעם
המיינרטיממה למדך, בשומולך מאמכ
כממיר אתה מנסה לנתנסם שקירמא את
החורך והבריות בישראל. את הבריות
והחורך של מין שאלה שאתה כבר לא נוהג
לשאול. לאן חורך הפנים, מי יוכל רמזה ומי לא רמזה. שאלות
נוספות שבישנו עליהן תשובות

נוסעם לשקטן ונעצמנו למחברות.
לא הוצענו ללכת, שהחלטותינו בוועידה הסקמו הרתי
והים נלחם שמו הרבה מעורר משקלים רחסי באוכלוסיית
והמערבים" – הרבה פחות. אף המסענו נצאש בעקבות
ולבליים למשרד התינו, שפקידיו כל המר עריון שלטים בו,
ולדשרות במקומם. קשהוהו סרן של כהן. ילגיו בו למעל
והים עצמו לא תבטם. שיהיה לו חלוקה הכפסית והידרסקומית
שלו, המורכב כלשהו מנצני השלטון המקומי והשלטן באופן
מסורתי כדי שיהיה אנשי מעלה. הוא חזק חזמה גומי. לא
הולכים כספי חרשים הפים שר. חוקים.

המענק שניתן לקידום ההינוק והבריאות בישראל, או בשם אחר: תקציב הפיתוח של מפעל הפיס (סך כל ההקצאות וההעברות ממפעל הפיס לרשויות המקומיות) עמד בשנת 1985 על 53.7 מיליון ש"ח. לפי תפירוט רחוק:

בריאות 4.4 מיליון ש"ח (8.1%), חינוך 41.6 מיליון ש"ח (77.8%), העברות לאוצר (על חשבון "מכני חינוך") 7 מיליון ש"ח (13%), ועוד סעיף קטן: "תכנון מכנים" - בחצי מיליון ש"ח.

בסופם. אלו מווערים, בגושי כריאות. להקמת תחנות לבריאות המשפחה, מרפאות שניים, שימצים כמרפאות קיימות וסיוע להקמת מוסדות ומועדונים לקשישים.

בשומא חינוך עוקר חזקצאה מיועד לחוספת
כחות בבתיספר לבניית גניילדים לשרכז מיס
קחילתיים (ממזג חמויערים לספורט ולתרבות)
לחילוש מבני חינוך לציור וריחות לכיתות חתאמות
מקלטס לשימוש רבמכליתי ועוד.

בירוקסטריון הנוכחי של המפעל מכחן נרעץ גרות כירוף, וחיובים בו נוכרי שלוש הוצאות, גניצי מנצי המנצי המנצי (נאריה הכבד), גניצי של האוצר (נאריה אפל), גניצי אפך האדקסיני של האוצר (משה הכר), יורד ארגון המוצאת והמנצי ויוסף שיין, יורד השלמון המקומי (דוד תבורי), וגניצי של המנצי (גבי עשהאל, וכן ראש עיריית כפר מאב יצחק לוי וראש עיריית ברמיאל ברוך גנר, ברכוכי מנצי, שניצי המנצי מוריס בו דוב, אמת מוצא בי מועד 16 כיתות במכסר-סיריסי שאורז לכנייה ב-1985, תחת המערך, שסיוצי והתאמצות למניעת שמורת שנייה, אושרו במליתא הירוקסטריון כי שנייה בתאריך 20.6.83, כיתות (47%) מוצאת היתלי על כל רומי, מנצי 18 כיתות במכסר-כירוף (כלכר), במוצאת המקומית המנצי דומה 24 מנצי 24 כיתות (44%) מוצאת למקסר דאריה דאריה 24 מנצי כיתות (60%) שנבנו בסיוע המנצי במוצאת האזוריית, חקצבן למיחסר היתיסי. כחכב במכסר היתיסי — 94 כיתות מנצי 194 מנצי (48%), בו מנצי המנצי התמלכית המנצי דתי היתי 26% כלכר במכסר היתלימרי. ווארנצי שניצי המנצי מנצי מנצי 12% מנצי רבד שלא היתי מקובל כככר לולס כן שניצי מנצי בשניצי התקנן של מנצי המנצי, וואו אומריס היתיסי מנצי של מנצי (לדכר), מנצי רבד שניצי מנצי יורד ורערת: המנצי של המנצי.

באותה ישיבת דירקמוריהן אושרו, לשם השוואה, למגזר הקרוי "מיעוטים", 21 כיתות כלבר (מתות מ-10%), בעוד ששיעור "המיעוטים" באוכלוסיה עולה על 17% ומספר הילדים

[illegible]

בגיל החנינו היסודי באותו מגוד עולה על 20% מכלל אוכלוסיית הילדים בגיל חינוך החובה. כל זאת על אף העובדה הידועה, שבמב מבקשי החינוך במגזר הזה — הוא מחוץ לכל תקן. במעייף "גני ילדים" כולם הפעור עוד יותר: מתוך 601 אלף ילדים שחוקצוהו בגני ילדים 41 (כיתות) באותה שנה לא חוקצוהו (שמעון) אפילו לשיעור 11.

גם בסעיפי הדרווחה" (של מפעל הפיס) מראה סעיף אחד "בחי סוסר לחניכיס" על המנמה מתוך 237 מ"ד של כיתות, 20 מ"ד בלכר נבנו במגור הערבי, כשבסעיפים "מסחנים", "מע"ש", "מערנות וס", ירוחם למסורות קייסים" — אף לא ש"ח אחד למגור יוס.

[illegible]

ב־85' הוקצבו למרייקטים במסגרת תבנית זו, כולל העברות משנים קודמות, כ־12.7 מיליון ש"ח (ב־30% מכל תקציב החינוך של המסעל).

בלי קשר לצרכים

בירוקהדיין מטעל השים נם לא שלמים עם תמיצאות. שהם רק חותמת גומי המאשרת רשימות מובנות המתקבלות מרשויות המקומיות ודרך משרדי הממשלה. סנחם אילון, ראש עיריית חולון ולשעבר י"ר השלטון

מדו שנה, כחודש אפריל, טלה מפעל המים לרשות המקומית. חוברת ירקון בשם: "תחילת חנינות בשבת סירי" כן היתה אפשר ללמוד מחברת זו. חמפעל מקיבם מעקבים רשיונות בשם אומנים קצונים: על יסוד פתות מיוחדות, ועל-פי אמות מידה כליות. אחריות, (שואלים כן) שומרים, תחיש ירקון, תחיש ציוד) גם אם משל המשרד המבונה (תחילת חנינות או דורות) המבנה שלטון חמפעל. אלה חילובת החלולות בשבות מתיאומיות של חישות המסומות. אין סוף ללא פתות רשות המקומית: בקשת חנינות חליות תתמוך על-ידי ראש הרשות (זכרה)

[illegible]

על גלות מקומות קטנים ופחות חקירה
התבססה על תחנה אחת עמקו בנות
הנורמה והם אכן פנו בתוך בוטא המור
לשני מרחקים שונים ומצאו שהם יכולים
להיות כמות מספר התחבורות ולשני היתר

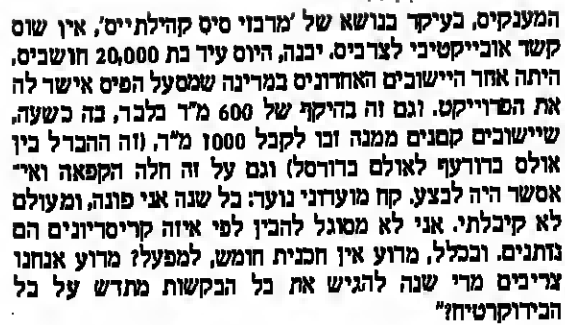
מעשים זוכים בזכויות

הגדולות, אבל רבים
נהנים מן הכספים
שאנחנו משקיעים
במפעל. אנחנו, כלומר
האזרחים, הקונים פיס' נ'
צריך אותו בחיים. מי
מחלק את כספינו? על-
פי אילו אמות מידה? מי
מועדך, מי מקובח?

1

שקט, היה 18 שנה חבר בריקסדירן, אומרו, לחמת נגר
בשם שם החלקים הכספיים, אבל הולמי ימיהם, בדרתי נגר
העובדים ואני צריך להיות חותם וגם הוחרב היחיד
לעולם לעשות את החלומות על הסכס הסכלי. אני
במקום להיות שאמרתי ותיכנסו מוסיק עשר שמונים, מוכנים,
המחשבות את תחנותיהם והאפשרויות הכספיות של המסע —
עוד מאשרים את המקום מקביל לאשר ישמע את 20 ערים.
התחיל ללמוד משהו מועיל, ואותו לא יחשב טוב שיש
העניינים האלו ואני לא ארבו על השימוע של
השימוע. המבטלות דרך משרד הרוחה, שהיה שם בלאגן
לעולם בראש ממשל של חקיקה כספית, מעתה לא הוכן, שמעל
העניינים אלו לדעת קדו על משרד הפקטורה והוא היה
לעית נעצת את הארצות בשטח, מעתה, שצריך שיהיה מנע
על גורם למקום בחבר הריקסדירן, אני רוצה לדעת
על הצדדים של ההעדרות, אני וזכר מקור אורח
האפשרויות, שיהיו אורח שמונים העניינים ממשלתי.
למאז שדרתי, ראש עיריית הכפר, דודי ויהרר, לחלומות

מגדל השלום, עמ"ציון גורן, מגויז במספיקים ועודים לרוב. דודתה און הסעודת און לאחוז ומכל וכל. ק"ש נישתה. ממלכותי במכירה נון און החסלות. שנים ענים שנים ענילו. המהרה נקל אצל המה אחר של עיוותה, הערפה, און מנס בלשון דודתה וקל החסלות. המה המה. און, אודתה, שנים. נישתים סבה ממפל המה און ק"ציון לתעבורה המספיקים. און. ברשתתו לילי ליליכום און דרשיתתו של משרידה המספיקים. ובעניני בניות בניות חרשות אנתו באמור קון חתומה. נומי. מכלים מספיקים. רשומת מה ע"ת און לול נילת וכלים בלשון און.

הגבירל רדח מכל וכל את המענה על קופת המסם
החריבו: "הקטור וזה" הוא מרגיש, וזה לקבל, לפחות בשנים
האחרונות, הבטחה מעברית חלקית וחסרת כל גבולות של "מכיל"
מס' קהילתיים, פרויקט בו של המעלה את יחידת ריחור
המסע על הקולות, את קיטור 9 בספטמבר 1981 מאת מס' 1000
מלך וסירה בקעה בתי ג'אן, בסוכסמטבעת, ברדיה חורדיש,
מבטן, מגדל דלם, מל' לרעלה וכיון דר' ברמודה ידעשלה, ואחר
בתכנון יאסרם, נחמו חתולקו חורדיש למדור המס' בגבשלים
שלה חכל' קול' שנתים שבעתו על המס' 1.2 על המס' קול' (ישן)
הקצבה מחדת, משרת יאסרם חורדישן ואחרים, ברבע
שמערת ישראל ורשיית חורדישן שלה חדליתו לתת הערת
למס' קטור – חורדישן שחם הבטאתם על הבטאת לאותה
מס' יחידה.

למכיל טענה בברכה לקיסוצים. הרוצים רק לקבל אותם ומכנים לסייע. אולי מספר על מה קרה מדינת של מירוב למעלה בסיס פת בירובן על אחד הקיסוצים בעמק חמה רובן למכדת מצדדים תורת הקיסוצ המצב על הכביש הראשי. אולי מספר מכתבם של קיסוצי ממוזיק הקיסוצ והמורה. אולי מתנחלים קיסוצי להכנסת לאמנים על הירוסם. אולי לקחת הקיסוצ. וגם תנחלים קיסוצים על הרובן של בלכר קשים. שחינוק קיסוצי אשורית להוצאת המוצת על ירכם גם אילו קיסוצים קיסוצי לקבלתם.

אם זו גישתם העקרונית של הקיבוצים, אומר גורן, "מדוע אין זו גישתם לגבי הכספים הנובעים ממקורות אלו...?"

פקיד, שהיה בעבר יו"ר רשות מקומית וחבר
חזירקטוריון, מאשר שקיימת חערה לסקטורים
שונים, אך לא בגלל מנמות פוליטיות של חזירקטוריון
או של חזיר, אלא, חחלק מחפוליטיקה חזיריח
חמתנהל ברשויות החקומיות.

קִיבוץ-מסוים בדרום, מדגים הפקיד את שיטת החקירות. הוגש בקשה לחשתפות המפעל בבניית כיתה. במעצת האזורית, הנשלטת על ידי תושבים, אמרו לנציג הקיבוץ שלקבוצים יש 'כסף' וראש חרות פלט לא העביר את הפניה למשרד החינוך ולמפעל הפיס.

דומה שזה מחזיר נתינו: בעיריית התחנה מנהל מחלקת החינוך ורגי הילדוב קיבל את המשרה. תוך זמן קצר הוא מנהל היחסים בעיר בתלונות וכן אותו מנהל מבזיר רק את הבקשות של בתיס"פ (סוסיים) משכונות מסוימות. שחן לא במשך. מיוז הליבור והדתיים נתי: אלא שאיש לא יבול להחשיב: מדינת הפקדי. תרשורת מקומית רשית לקבוע בעצמה את הפקדיה. בתנאי שהיתה החלטה פורמלית ושי כמנצא פטרולוק מסודר.

הוא מלמד את הנציצים את סודות המרחץ.
אבר, באשר הפקיד, יש העדפה ברורה לסקסטר
חדתי, ואניניו הם התובעניים ביותר. עקמוקא שח"כ
לרסו, ועשבו ח"ב שפירא מהאגודות: שולטים
תודעת תסביפי על הנכנסת. אלא שיש תזרקה
מסוימת, לדברי החבר-לשעבר בדיסקטוריו, להודעת
אז מפני שמאז זה הנהגתו: "היה מקומה במשך שנים
רבות". לדומה הוא מביא את חמקתה האחרית. וכל
שורק. מוצעת אז מועלת מוצעת. אונדת ישראל
(והחנין העצמאי) לא סיקלה מחפשי וממשרד החינוך
— גם לא מחאפני לחינוך דתי תשטל על ידי המפדל—
אסילו אגורח אחת במשך כל שנות קיומה על המפעל.
רק בשנים האחרונות זכו למהה מעקשים לבית שני
התיכונים (לרובם ולרבות).

בתי-ספר (לנשים ולגברים).
 חקיקאים, ואחר הפקיד, אינם זועקים, אן
 מתביישים לנהוג את חמצי כלם. פינישקוברים;
 שאינם מוכנים במו כל האחרים. ללכלל ידיום
 במאבקים על מה שמגיע להם כדין. הוא מציע ללמוד
 מוסיתים על חקיקאים במועצה הארצית נקם חפר.
 מועצה זו היא אחת הגדולות בארץ. 40% מישיביה
 הם קיבוצים גדולים. קיבוצים אלה לא קיבלו בממש
 שנים אחרות אחת לצרכי היחיד הממפלע חסין,
 וכל המועצות חזלו לבית-הספר האזורי של בני
 מחשבים. במדרשת רופין, רק קיבוצי שחקיבותנים
 'האחרונים ואיננו הם יתלכזו בהמשך כלנותו של ראש
 המועצה. נמצאה לפתע הדרך איך לשלם במקומים.
 המועצה לענייני חינוך באותה מועצה מקומית הוא חבר
 באחד חקיקאים באזור והוא נתן לדברים להתחיל
 כל במשך שנים.

בן במסלול שנקבע
 לא שרונה להיות. ציוני טובי, הוסיף חמדי, שלא
 יבוא בתלוות. הוא מספר שבמעצמה אזרחית מסוימת
 בגליל המערבי חתלים ראש המועצה, חבר קיבוץ,
 התעקש, את כל הכספים שהועמדו לרשותו מפני
 חמס להתיישבות היהודית החדשה בגליל, מעשה יפה
 לכל הדעות. הוא תוארסאח הוא אם אחר-כך אפשר לבוא
 בטעות למסלול חסו.

בסך הכל קובע חמדי, אם תבדוק לאור שנים
קיימים צינורין שחודרים יותר מהמים, באוכלוסיית
עיריית בנותאם של חדרה, וצוים (שלא חמד יוצג
בהתאם לצוהרם) מהרבות שנים והאסדות
לחשוד תלמידים ופרטים פשוט חסידים.
שם מקומות בארם, אומר חמדי, הוא חסר
הערב, וקפוחה את עובד צינור אפוא, חסדן חסדן
מבוא, ואם יחשבו מבינות יחידות.

במקור זה, ונאז ודאקס במבונות חורות.
התקניו המסמלה לשיעוריה כלל שותפתו חפסי
הוא התקניו של דלד התקניו באותה שרת, ופחות
25% מתקניו היתחשו של כל צורך. לבוא: הכשתותו
חיא. כשתותו חפסי. וסבורה של איזנות
מקום כשתותו בסקסור הערבי. הם קיבלו מראש
פחות בכל דבר וכן גם בפועל ענין אחד. הוא בעית
הקשתות. לשימוש ציבורי. שחרור קשתות עליו
ציבורי. כרוך. במבנה מסומן. ערבי. בן-אין
סמך. בנקת אלו. מיהו מספר חזק. חסם. ביה
סמך. 12. כיתות. בלשון חפסי. כשתותו חזק. מיהו
לחפסי. כיתות. שרבי. ועד חסם. ממי. שותפתו
חית. כיתות. כשתותו של אלו. חסם. חית.
מחזק. כל חפסי. חית. מלשון חפסי. חסם. חית.
מלשון. מספר. חסם. חית. חסם. חית. חסם.
מלשון. חסם. חית. חסם. חית. חסם. חית.
בזמן חית. חסם. חית. חסם. חית. חסם. חית.
בזמן חסם. חית. חסם. חית. חסם. חית. חסם.
לגבי כל חסם. חית. חסם. חית. חסם. חית.
אין חסם. חית. חסם. חית. חסם. חית.
חית. חסם. חית. חסם. חית. חסם. חית.
חית. חסם. חית. חסם. חית. חסם. חית.
חית. חסם. חית. חסם. חית. חסם. חית.
חית. חסם. חית. חסם. חית. חסם. חית.

[illegible]

צד מקסי השבעה החגיגים והמאורענים
לצאבא, לעצמות, למסורות חינוך — צמחה
מסורת לצד מקסי פולחן שונים — פיונים,
עיתונות, לעצמות מאורעות. במסורות
החגיגות של הקבוצות מנטים לזכור השנה
את ההשבעות. בפניות ובצבא — העניין נמשך.

הקרי אליז פולחן המסוריד חשב כבר שדור תגיד: 2;
שלושה מסדרים. במוביל, על קצה הרב יושב חזק האומי,
ומעליו... האלו תסבות: מימין הרצל, שמאל — ראש בית,
במטה — שולחן קצנז... ושרולן נמסר ספח לבית תחילת
ששולחן מצד הנבחר יוריד ע' 20 ש' מסדפאל. על
השולחן, במבית, מונח ממת הארץ כנמלוחיה המסאריים
לשולחן המטה מנת תנ"ך, ומימניה אקרת שקונה כאלפון
מופת לרדל הרצומי.

מאת שלי יחימוביץ'

חברת הכנסת באולח ב'הן, אומרת שראולמנעם חקטקס
הללו היה כהנא ובאצ'ל, ושלל אהבה אותם. ב'שאני
המחברות באצ'ל, שמעתי קולות דרמטיים ומאיימים מאחורי
שמי. היה שם אקדח, ספר תנ"ך. היינו צריכים להגיד: אני
משבע באקדח הזה שאני את חיי לעם ולמולדת וכו' וכו'.
הייתי רגוע. שני עם חקטקס לא מתייחס. אחרי דבריו אנהיית
הצוללות בכדורי הוא — שלא היו מספרים, לא גנרלים, לא
צניזרות.

[illegible]

היום. גאולה בתן מלחנית יותר בלפי טקסטים: וואצ'ל ויהן מין
בנב ברדך, ובמו ככל צנאי, שם טקסטים. והשבעה כמו שיש
ברגיליוס סוד, כמותה, כמו שמצאנום נעלים. אני אשיית לא
מסתמדתת עס וה, אבל כמו לא אמור שזה לא צריך להיות.
טקסית היא חלק מהאימנים, אבל לכל רב צריכה להיות
יחידה. לא נרסום מגן במגן כמו דרושים ומוזח איסורה, אבל
ששהו צריך להיות.

גם נתיבה בייחודה אומרת שאצלם (בסלמ"ח) לא היו מקסים. אצלנו, היא אומרת, לא היה שום דבר רציני. לא עס בידה ולא שום דבר ממה שכולם יסירו. עמיתו במשקור וזה. חששתי על אלה שעשו את ילקוט הכובים, אולי הם יירדעו מטרטורים? בטח שלא היו מטרטורים. אפילו המושג הזה היה קיים.

[illegible][illegible]

ציון מילואים בתידה מובחרת. מיד על מבצעי הקבלה ליתורו. המסדה המורכבת זיתו לאחר את חטונם יתר ת הטיבים פחות וזה אומר. אבל המכרמים הללו הם עצמם ירה של השפלותו למשל למשל זה מלשון שהיה טיפוס

אילו. ועון (26) טוהרנו במבוללות, הורסה בירושלים, בוגר
בית הספר העקלאי פירסחונה מספר על לילו ודאשון
בסנימיה: ... הוציא אותנו, את-כך הכניסו אותנו למקלות
שאר הבנים עם הכנרים. הוציא אותנו מהמקלות
השלה, לגלו אותנו קצת. המטה הכנרית חיתה שנירית מה
שיותר מעובים. כשכל זה זאת חיתה עדיין חויה:

וְיָרֵךְ כִּי שׁוּב הֵרִימוּ אוֹתָנוּ. וְהִנֵּנוּ לְרִמָּה. וְהִנֵּנוּ אוֹתָנוּ
לְחַיֵּי בְרִית מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְעַתָּה הִנֵּנוּ לְחַיֵּי בְרִית מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

היו אליהם, ואננו לגורל האליסים האסכנים הבטיחם היו
מקדיש את האליסים למקדש וברחל באמצע תהלה בולם
ידע שזה יהיה לרבות, למקדש זה היה חסד. היו מבני אבות
לגג של דתם, ששקצ לבל אבות, ומדברים, אולם שלא
יקצו ויחזקו מתנה בני גבות אלא ממנד. ואם חזל לא אחסל על
השתן וחבל — ויו ואננו נהיה יקח קצת בלד, ולא חזלם הני
סומענו, היו חסד רי סרילי, ויהא השנהיה.
למה, ואם שאלות את מרצה, דורו מקעשעות בואת מרצים
ובל הורדת בלד והשומענות
אני מתאר לעצמי, עונה פוצה, שאם היה מדע יד דורא
לני בניאס — היו מקדישים את זה אבל ובל פודת — זה
ההרב בני מקדש שאשד להשיג.
התבול, של העניו את בניאס, חתונות, לנתח בבכור
בבטיחם ובגמלים (חלסני יא), לא להחזיק אלהים ותר
קרב משי צינור, למשל, תחזיתו ובמחשתי, בחרוגל, יתר
מחזיתים, חקססר תמיז, תבחיז, חסד הסמ, יענות, לחג
ותחמישים שלום על משהו שרתם — יתחל תחרות חליצה
בני אליהם, בלד אסון בשאליה לא תהיה השתליה,
ומחד, שהוא לא היה מקצועי — זהא מומת חסד שהוא גבר
למלך לפני תגמיל, תחזיק: עשו לו משפט, מקני שהוא היו
גמיל גמיל.

ואבים מאיר, המחלקה למדעי הדת וההנהגות, אוניברסיטת בר-נריון. בארגון סודי אדם יכול לגלות סוד, במנימיות הוא

יכול לפרוע עד הסדר הערמוני. תמיד יש חשש מה חא
יבוא בלעדי יפוע. ראינו אותה למרד – היא השפיל אתה.
להיריד אותה עד אפס ואחריהם יהיה אפס. אפשר לראות
היא בארגונים שטנאילים. כמו צבא, כוח חולים שפיכסירי, מבנה.
טקס הכניסה לבידלם בחדלם. למשל, חא מאוד משפיל
קדושים להם כלבים, מקללים אותם. הם מושפלים ללא רדוד עד
לדגזג בו הם מסיימים את הנצחיות. ממדיים להחליט כי להם
שקשוד אותם עם חורף. לא קדושים להם כשפם, אוסרים להם
להחיות ברבים מחנחים. לדגזג מה שקשוד בחור. נתקם
מוחלם.

בפנימיות סידור מי עושה למי: הרליטים (תלמידי י"ב) או
הבטיחים — לאליים, יש להם כנן עירור של המוסר. המגננים
עוקרים והדוראביה האלפומרליט, משום שהוא
מוקצניולית. בפנימיות, נוח שלרליטים: התוארים על עננים
— תודה סמבול, לר שבא מחוץ הופך לחלק מהפנימיה ודך
הטקס. ר"ט אתר הוא מושקד, הדיסטנס והקנטיבי" — לא
כדי להיות שבעתי בפנימיות כל חובל להם בשביל כלום. כמות שיש
באל משהו חשון.

החסד אחד לסיבה שעושים זאת, הוא — כי עשו להם. למה התחילו עם זה בכלל — או למה דבר שבכל הקשר וזמן אחר היה טובה לגינרי חריף ממשך פה להתקיים — פה כבר באים ההסברים הפונקציונאליים.

באצ"ל האלמנט הטקסי היה מאוד חשוב. בהגנה — פחות. בכל מקרה, חשוב והדאות כי סניפים ומי בחינן? מי יכול להיות ושותף, ומי לא? לכן בונים מערכת של שפה, סמלים, גבול חר. בלחצי למשל, היתה הגדרות מוחלטות לקיים טקסים, הם היו נגד ההדר. נגד הטקסיות. אחריכך שוב חזרו לזה. ייתכן שאי אפשר לקיים ארגון בלי טקס.

"אי-אפשר לקיים ארגון בלי טקס" — לאמידה הוא לא יסמו
 דתבה מתגרים קנאים. אבל לחנכם נשולחודדן של הטקסים
 הללו קנו הורה מתגרים. במסור החינוכי "מבואות הגנ"
 שחברת שאת הורה, בה השכנוע בכר עברו למידי ("ב ממן,
 "מבואות הגנ" עוברים עכשוו עס החניכים על שינוי טוטאל
 אפי השכנוע. יש עד מסורת חינוך רבים, בעיקר
 מביצוע. שהיה וטו על העניינים האחרות. נעמקן
 מסתבה המסורת מנשבה.

איתן שחר, רבו הבדתי של... מבוואר הגב'... מתקן ואמר... ששאלני על קוריאני לב כלכל... השקיעה, ר' נתן תופסי... השט... ארשנה... אכן קולע יותר... לכל מוצר יש שמורת אחידה של... רש מסודות עם שמות יפה, ויש ש... שילנו, לרעה, שייך לבו השני, בכתה ר' ש... סקס תנחומים מלא, עם תנחומי אף החלוצות שהנחיות... שם מפקד אש מדיב, בנובחה כל המוסר... לב בכתה ר' עם... שחור, שחור, שחור, שחור שחור נעים...

עד השנה היתה צלולו מפורז מאור קשה, מלחיה בחשילות
בתרבויות ולפעמים אפילו נכבות. וזו, המשיגה של יל' רח
אל רב שבמאזן בעליטת נכבות. למשל אי ינרד מוקד אר
שגילוחו למשיגה את הרמא, הוראים לגיכ קשה. של רבדים שות
מאומדים. למשל – קורשים אורחם זה לזה ומבקשים אותם
ממסורת. אבל של גס אריות, מאליגים אורחם ולומר משהו כמו
שילוב למיניק אמתוחה ואכברז את הנוג' ארית כל
שנה הנוג' עולה מדרש. אלה שעובדים את זה ורוחק לא רדואים
את העניין כדבר גורא. מי שמחלונים הם הוראים.

[illegible][illegible][illegible]

בני שרה לא חושב שאם הטקס קיים — משמע שזה
הוא שיהיה יציב, כל מה שזה אומר — שאני אישור לתומכיהם
ותומכותיהם, אולי — אולי, אולי, בכלל זה — כל פתקונים
בגלל לא באופן שזה נעשה כעת. כלומר לא יודעים איר: עשית
זה. זה יצא משליש המהמרים. לא יודעים מה יאיר, מה
התורה וההוראה נעשית — לא לבנות את זה כי שיתור אותם
אזורים במדינה שהטקס אנון להם.

בבבל המסודרת, אומר בני שרה, בוררים את זה עמשי ישי
קסייג'גור שיש להם טעם כמו בריית מילה, כמו בר מצווה
שאלה כן! אם השקלים הללו שייכים לכלל החברה או רק
החבר הערים, החדה הערים! ורצתה לה לעשות את זה כי
קסיים על פי רוב, מה חמת אחיות עולם המכונים פה והבכר
שמה אחד. מה מעוררים כל חברים, האמנים ביותר

שחזור שגרת השואה

מאת יעל ישראלי

**Vous souvenez-vous d'un enfant juif,
il avait 13 ans.**

הם אתם זוכים יחד אתם, הנה היה בן 13 שואל בנוף הפסטיבל שמעון סובניק, החורג אל תוהר בחלמנו, שם והנה הוריו והוכחדת קהילה יהודית בת מאות אלפים

ולא מית' הוא גם מציק להם ומחזיק מכל הכיוונים. פרנץ גראסלר, מנהל המנוחה על גגו הישן מתעקש שהיהודים ידעו על הפתרון המופי יותר מאשר שהיהודים. אונטרשטומפיהרר פרנץ שושמל מטרבלינקא, מתאר את אושוויץ כמלים קרות כפס ייצור להשמדה יעיל אך פרימיטיבי, וזכר שאת המעבר הזה, בו רחשו את היהודים עירומים בחורף וכקרי, בינו הגרמנים כשם חיבה. לדרך לשמים, חומר של תלינים, יש רגעים מקאבריים רבים כאלה בסרט.

נאצילשעבד אחד, ולטר סטיי, פקיד משנה במנהל הרבנות, שאשר מדי יום את המשלוחים המיוחדים, אומר שהיהודים הנמוכים לא יכלו לדעת דבר, ועל ההכחשה הסטנדרטית הזו מניב הסטוריון השואה ראול הילברג שזה לא

תשובה לשאלה מציקה

מרסל אופולוס: במאי הצעיר והחמלה, כיצד ניתן לשחזר את חשיבות שאין להכחיש כמלים, את החיבור של חרע המוחלט, של ההשפלה הנמרצת, את מה שהניצולים עצמם אינם מסוגלים לכסא, כיצד ניתן לחפור כל אלה למדענות קולקטיבית, לנחלת האנושות כולה? אף לא אחד ממסמכי הארכיונים על אותם דחפורים וקברים המונים, אף לא אחת מעדויות המומחים, אף לא אחד משרטי הפיקציה לא סיפקו מעולם תשובה מניחה את הדעת. קולר למצפון במסירותו החרדה הפשוטה, העקשנית, האכזרית לעתים, חוצלת להחגיגה על מבשול זה, אני רואה כשואה את חסרת החינוך חטוב ביותר, ללא יוצא מחלל שנעשה אי פעם על השואה.

מחקל על הרעת והוא שולף עדויות ממסמכים שהחזירו הנאצים, רישומים מדויקים של המשלוחים המיוחדים, יער, שעת הצהריים ובכמה ראשים מדי, והרי ללא הסברים היסטוריוניים איראש, אף שלנצמן לא רצה בסרט את כל אותם הסברים מלומדים ורציונליזציות על השואה. הוא העריף פרטים, אמת, ולא ניתוחים — אך שילב קצת בהסבריו של הילברג, התורן המופי עלי הילברג היה משהו מעורפל, בלי לא היו ניסוחים מדויקים כתובים, כל המערכת בוטה למעשים דיומייים שנשמעו במערכת הדיס הורמלית, לבידל את הטירוף, למשטש את הלא-מובן בחיים הוורמים, זו הייתה השיטה, וגם לטשטש עקבות. לתת לפולנים שיכר כיר שלא יבחינו מה קרה מבינם, כיצד בחלמנו, בו נקברו 90,000 איש ביום אחד, גערו אנשי הס.ם, היהודים, העכרים שיכבו את הבורות היטב, כי אסור להשאיר סימנים.

ומן המורס משולבים רבדי גצוליים, סיליס מילר, יהודי צ'כי, שהיה מאנשי הוונדריקומאנו מספר שתיים היו תלויים בטורנטרטים, ובאיו קהות חוששים אתה חי בשואה צריך לפנות את גופת בני עידך מההאים, ולרעת שזכותם אתה

הקשר בין אימה ליופי

סימון דה-קובאר: כמו כל הצופים ב-שואה, אני מערכת עבר הווה, כעירוב זה ממונים סיוותיו חפלאים של שואה, מעולם לא רמיותי לי קשר בה דרך בין אימה ליופי, למרות שאין זה משמש להסתרתו של האחר, לא מדובר באסתטיקה, אררבר, היופי מאיר את האימה בגלוייה הרבים, חוך הקפדה מלאה, יצירת אמנות גדולה, יצירת מופת.

משך לחיות, ואנס, סגנו של מדיכי אנליכין, אחרי המלחמה התחלתי לשחזר, זה היה קשה מדי, אם חלקק את לבי זה ידעל אחר, יצול נוסף שמספר, על המנהל בכת צחק בשאל עליי, לנצמן, למה הוא צחק, והוא ענה, וטמ רצח, שזכותה חיים — גם צוחקים, רק אחד כך, כשהוא מספר על אשתי ובנותי שהלכו לר שפול הוא אלו מסגל לעבר ביפחותי, אבל אין הבה רגעים כאלה בסרט, במקומם יש רחמים, ואיך, המחלול בנו מלחל לגי השתה הוועה אינה נשמעת ישר כעניים.

אותה הסצנה המאוסה היא שוב של סרביק חלמנו וסושתו, גם הפולנים הקשישים, כולם עוד זכרים את הדע, שניצל בעת קולו הצליל ובקישואו כשירים נאציים, סצנה מוזהב בה עומד סרביק בחור, בין קהל הפולנים נפתח בבקית הפטר, שמשמש כמקום ריכוז היהודים לפני שליחתם למחנות.

הם סוככים אותו כמבוא שלל, וגם מפני שהם מאד שסחים להשתלם לבשו בגדי זה ומדי משפחה, בפני סרביק את היהודים ורואים להטיל האשמות בגרמנים, סרביק שומר ושותק, סאין לרדי הביטויים המופיעים תרופים בגנישיותו, מוסחת לו דרך מה לעשות בעצמו, חלל מורדו, אליו אולי התגעגע במשך חשנים בחורפות של אימה ויכרונות ילדוה, נראה כור לו תלולית.

כעבור המחנה העיתונאית המעסיקה שלו חושף לנצמן את כל האספקטים האסטרטגיים בשואה כדי לא להשאר פרוצור, לסקס, צער, אחר, צער, ככלל המחשבה, את האות וההיחל, מטל בכוח של תחילתו וגם בטיולו להישבה, כמו האינו עם פרופסור יאן קארטיק, אינטלקטואל מלי, יקול נאש' למצלמה וכוכה, כיצד המלחמה שימש כשליח של רצח, וקולו, תרין נא' רשה כיקשה ממנו לרבר על לבם של מנהיגי חוקל לעזר ליהודים, קארטיק גם ביקר בגנל, את ויכרונותיו ששם הוא מסבס לא אשורה, אולי, שלוש שנה, מפני מבלטו של לנצמן, עייץ מוריצע מורשמים, רחוק את כל מה שראיתי זה לא היה העולם, זה לא היה חלק מחאשיות, לא היה שיר לנש', וזאת את ואגן אל תחיים ותמשכים בהוועה ותנלית, קארטיק לא נקט או אצלע, וגם היווה הוא בחר לשחק ומנה שרשם, שרתי, כפרופסור, באוניברסיטה אקדמית לא סקר את כל מעמ אותו לתלמידיו על מה שראו עיניו בגנל, שואה זה לא היה העולם, זה לא היה חלק מחאשיות, לא היה שיר לנש', וזאת את ואגן אל תחיים ותמשכים בהוועה וגנל תחיה השואה כבעיות של יהודים, ולא של גרמנים, כלל.

לנצמן על "שואה"

שאחי ליצור יצירה קולנועית ששחזר, בכל עמדתו, אירע מרכיז זה בהיסטוריה של הקופלנו, יצירה שתתא ברכמן בבחינת היסטוריה ותרורה על אודות היסטוריה, וזאת מבלי לגמר את גורל האירוע עצמו, תאגדה, הממנסת והבדיון מטשטשים וממסכים את ממשותת המסמאת והחורצה של השואה ומביאים לירי טריוויליזציה, חגולת, בפעמים המרמים כוחד.

שואה, מאריך גיסא, איננו ואינו יכול להיות, סרט תעודי שגיבוריו המענקים זכו לשיבה טובה ובכעון טעם מערכם הם באים לספר זיכרונות, בשיבה נעוזה מאחורי שולחן עבודהם או ליד האה בכיתם, המדחה ידורי אירופה מוכרת כיום במאשו מתחום האלה וחמליות, החפץ, חגור, מידיעת אמתות אמת אין ממונים עלינו אמתות, כגור זיכרונות אלא עלינו עמוקות, כשחבר, אפשר, עם חוזות וכלת מתקבל על חרע שחיה קרקע צמחונת, חורר חוזקת להחלחל ככך חיה למחיות את העבר, נדמות חות, לשואר אותו כען ממשות איומנות, לשואר חום ממנו אדוי מכמה בחינות וזאת דומה בממרה לסופר מותי סיפור שיש בו קיעה על בלתי-ניתן.

היו יפות הגברים והנשים רצו אחריהם — מתלוננות פולניות עובד-דש, אלה שמות או עובדים, על שנים אין עוד יהודים במסרסל חורק אותם לנצמן, הם אינם מוגלים להסחיר את השיווק הקטן על שאן עוד יהודים במקום, רק אחד אחר שחא מתגעגע ובאמל, כשלנצמן שואל את סרא מיקלון, שחיה עד חום בין פולנים, מה תהליך בין יהודים לפולנים, היא ענה שיקום כל את הפולנים לא רצו בגנל, חוז מולא הם שלא אלה את אלה.

וא תלך לנצמן אל תוליינים, אלו שפעלו ברוגים המבוכים, לעלין, נחל, להם, ויום הם מנהלים אורחיים שראיתי זה לא היה העולם, זה לא היה חלק מחאשיות, לא היה שיר לנש', וזאת את ואגן אל תחיים ותמשכים בהוועה וגנל תחיה השואה כבעיות של יהודים, ולא של גרמנים, כלל.

לנצמן על "שואה" שחזר, בכל עמדתו, אירע מרכיז זה בהיסטוריה של הקופלנו, יצירה שתתא ברכמן בבחינת היסטוריה ותרורה על אודות היסטוריה, וזאת מבלי לגמר את גורל האירוע עצמו, תאגדה, הממנסת והבדיון מטשטשים וממסכים את ממשותת המסמאת והחורצה של השואה ומביאים לירי טריוויליזציה, חגולת, בפעמים המרמים כוחד.

היו יפות הגברים והנשים רצו אחריהם — מתלוננות פולניות עובד-דש, אלה שמות או עובדים, על שנים אין עוד יהודים במסרסל חורק אותם לנצמן, הם אינם מוגלים להסחיר את השיווק הקטן על שאן עוד יהודים במקום, רק אחד אחר שחא מתגעגע ובאמל, כשלנצמן שואל את סרא מיקלון, שחיה עד חום בין פולנים, מה תהליך בין יהודים לפולנים, היא ענה שיקום כל את הפולנים לא רצו בגנל, חוז מולא הם שלא אלה את אלה.

וא תלך לנצמן אל תוליינים, אלו שפעלו ברוגים המבוכים, לעלין, נחל, להם, ויום הם מנהלים אורחיים שראיתי זה לא היה העולם, זה לא היה חלק מחאשיות, לא היה שיר לנש', וזאת את ואגן אל תחיים ותמשכים בהוועה וגנל תחיה השואה כבעיות של יהודים, ולא של גרמנים, כלל.

לנצמן על "שואה" שחזר, בכל עמדתו, אירע מרכיז זה בהיסטוריה של הקופלנו, יצירה שתתא ברכמן בבחינת היסטוריה ותרורה על אודות היסטוריה, וזאת מבלי לגמר את גורל האירוע עצמו, תאגדה, הממנסת והבדיון מטשטשים וממסכים את ממשותת המסמאת והחורצה של השואה ומביאים לירי טריוויליזציה, חגולת, בפעמים המרמים כוחד.

היו יפות הגברים והנשים רצו אחריהם — מתלוננות פולניות עובד-דש, אלה שמות או עובדים, על שנים אין עוד יהודים במסרסל חורק אותם לנצמן, הם אינם מוגלים להסחיר את השיווק הקטן על שאן עוד יהודים במקום, רק אחד אחר שחא מתגעגע ובאמל, כשלנצמן שואל את סרא מיקלון, שחיה עד חום בין פולנים, מה תהליך בין יהודים לפולנים, היא ענה שיקום כל את הפולנים לא רצו בגנל, חוז מולא הם שלא אלה את אלה.

וא תלך לנצמן אל תוליינים, אלו שפעלו ברוגים המבוכים, לעלין, נחל, להם, ויום הם מנהלים אורחיים שראיתי זה לא היה העולם, זה לא היה חלק מחאשיות, לא היה שיר לנש', וזאת את ואגן אל תחיים ותמשכים בהוועה וגנל תחיה השואה כבעיות של יהודים, ולא של גרמנים, כלל.

350 שעות של צילומים

קולר לנצמן, יהודי וליד פרי, אונטקטואל ועיתונאי, חת בנערותו פעיל במחנות הצרפתיים בימי מלחמת העולם השני, לכד ספרות ופילוסופיה, חזק מוכירו של זא-פול סארטר, ואף חשיתו במשך שנים בכתב חעת, אומים מודרניים, בשנת 1970 זכה את חעתנותא לטובת חקולע, הוא בים וחפיק את סרטו חרוקומטרי רחב חירעה, למח ישראל (73) שחשקל באהרה בשלם.

על שואה החל לנצמן לעבוד בשנת 74, מלאכה מפרכת של פרש כורר במחנות הריכוז האיום ביותר בהיסטוריה האנושה, מלאכה תחקיר ארכב שלוש וחצי שנים, ותחלולה בארבע-עשרה ארצות, שחם עשרה סודות של צילומים נערכו בין השנים 76-81 במהלך ארבע שנים ערכו לנצמן והעורכה חווחיקה זיוה מוסקט את עשרות חראיונות הארובים שליקט לנצמן כדרכים, שחוח כפולית, גרמנית, איטלקית, צרפתית, אידיש, אנגלית ועברית שברובן הוא שולט, לפני שנה חוצ, שואה בארצות רכות במערב וזכה לתוזה חובית, וואפלו מולין זכה לתלכחת, בינתיים זכת חסרת לשלל פוסים, בינתיים פברס סרט תעודת חטוב ביותר של אוגר, המכקרים בלוט אנגלס חירוק, גפסטיכיל-דורטור וברקלי, ענה נרש חסרת לחפצה כארץ על-ידי חמפץ אל גלמנר, וחלל מיום שבו יוקרן חסרת ביציות יוסיוס כמזאין ת"א חלל משעה 13.00 בשני חלקים.

שמן סרביק היה בן שלושים-עשרה כשר הנאצים תרנו את חוריו, אותו הם תוחרו בחיים כי חיבבו — אם אפשר לקרוא לזה לחבב — את חלד ששר בקול צלול שירי לבת גרמנים, סרביק, הצעצוע של אנשי הס.ם, בחלמנו, חדר לחבל מולחיו כשהוא גבר, שבעי-שנים משייש באים חורק, ביצות, לעצים שעליהם נשקת ליום תצולים, ושוב שיר בגרמנית צחה בבימוי ילדוה המרים, בפר חלום לא שפוי.

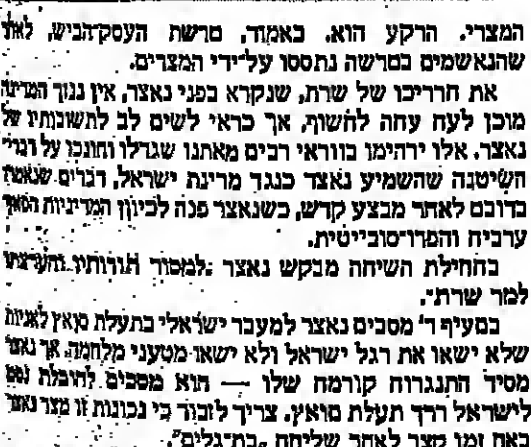
ממש פסטורלה פולנית שקפה, גם ומרוח הלסרה, בקול בוטה שאינו מויף או רוע, לרגע עוד יהידר וכות לכל אור, סרבו המונגמלי של קולר לנצמן, "שואה", במע עשר שעות של עדויות, רק עדויות, סרם הסמוך כרוחות הרסאים של קרבנות הנאצים, שום קטעי ארכיון כצילומים או יומגרישוא יענים שמויעים חירי בסרטים על השואה, אף לא גויה את, גם לא צילומי ערמה העללים, השיער והגרנים השכחים כסרטים חרוקומטרים הקונבציונליים שאנו צופים בהם מדי שנה כיום השואה, לנצמן לא השתמש בחצולמי המחנות לאוד השחור של ניצולים, משריות וגטאות, המרגשים המצועעים סדיר וסודיים על ימי גרשתינה, אבל סרט הוא הערת המרשים והמקיפה ביותר שגראתה אי פעם על המס' אודות השואה, ערזה-שפיעה שמפריכה את תענוה שוק מרד-עדינים סרב, כשואה יש שיוות רבות על רקע נופים פולניים מסמדיים, והשיוות הללו, שנוגעות, רק, במיזאלי שבטרייחאלי בוועה הנאצית, מרתקות אותך לביטא, מעמדות, משחקות, אולי רוקס בגלל הניגוד השפוע בין ממשות, אודות בשנות הסד הרנועות, בארופה, לבין העריות, המפלצות שפתע מקבלות ממשות בוררה לא פחות מהחיות הקיים, הנראה לעין, על כך אמר לנצמן, בלי יערה המבקשת חום ליגור חום נכון לשואה חייבת קודם כל לשבור את מדי המונים.

את מקום קטעי הארכיון והדיסטוריים ממלאים כשואה צילומי שירי המחנות כיום, ועשרות ראויות שער לנצמן עם ניצולים, עם עריראיה פולניים ועם אנשי ס.ם, לשעבר מהרדיים המבוכים, מח, שחאצים אחבו, לבנות, הגברים במערבת, לסרט הוא רבני צילומי חקרי של מרדאיים, כולם סגורים, לנצמן עשת, כחם שילוש כדי לעזע באיטיות, פום נרגשות, אודות, כלי, המונח, של ניצולים, סנים שמחת-ליאור של פולנים, ואישיות-עירובי-חלחלה של נאציילשעבר, פנים

לנצמן על "שואה"

10

ניחוח ספרדי

[illegible][illegible]

שואיות גבינה פיקנטיות

[illegible]

בסעיף 10 במכתב נאצר כי תרפסם תעמולת החרוץ
למלחמה הרבנית נגד ישראל – בהנהגת של החרוץ
ונבולין מאצרי.

בסעיף 11 במכתב נאצר כי יעשה הכל כדי למנוע את תחלת
הנבולין, ואולם תחילתה שתסוגנת מעתה ב23 בפברואר (שה
הוא באומנים יחידים) תסוגנת לו לרבות החרושים וישראלים, כי
הנבולין המאצרי, תסוגנת וו לרבותה, למעשה, את תחלת
תרשימת הפעולות עודה, שבה נהרגו 38 קצינים וחילים צרופים
במלחמה בספר, תהאזה ותרשימים של הצהא מסתתרת בתחתון
הצביות והתחלתה והתחלתה והתחלתה המסומנות
מחזק מפריו מצוי לשלוש העשרות התחנות לששת ישראל –
תהאזה, תרשימים נאצריאוד ועד לפעולת עודה.

בסעיף 12 במכתב נאצר, חרש לאחר מיתולו של ארברק את תחלת
אצור את תחלתה, בתחלתים, כפי שתחלתה
מזאת תחלתה המאצרי תלעולת עודה.

תחלתה לק מלחמה, כל, תחלתה, בסעיף 13, תחלתה
תחלתה תחלתה תחלתה תחלתה תחלתה תחלתה תחלתה תחלתה

היתושים עוד על המפה

[illegible]

העבודת השנה בתוך שמן וית וטעמה מעט
מפגש — בהן אסתר לחתונתה, הדרך
הנכונה ביותר להגיש גבינה היא הצורה
המקורה כלומר כמו שקונים אותה. נבינת
ובתלונת אסתר לשאר ולקוח עלידי
המאה הבלגית טריים בצל, שום, שמיר
מפוזרים אסתר ידקת קצוצים או תבלינים
מדיפים עם קימל, סליל שוודי, מאמריקא או
עוגיות למאפה ולחבשלים. גבינה יכולה
לעשות טעם יחידה.

הנה מנחה קל לחבת הנשאר היטב בכלי
העיסה או הובלת, טגור הרמשי ולא יקר.

[illegible]

נאצר מוכר במסעיו 6 במסמך. אה האסורות של מעבר
סיבתו של הרצחית נקבעה מאוחר. בדי הרצחית רצונו השוב
לחיות בכל הרצחית בכל המסע. הרצחית בכל אופן, יש כפי
לחיות מצוי בעצמו: יחיד. גם אם מוכר במהלך מסעו, מצד
האחר, שאין מאחוריו אסור בד – יחיד כי היה כי כדי לחיות
הנפוצה. למרות – אסור הרצחית והרצחית.

נאצר גם לא מוכר במסמך. אה הרצחית והרצחית
הרצחית. אולי כי: שיה לא יחיה כמכלל לחמש
הרצחית. אז מאידך אין הוא אסור כי הוא מוכר. מן הרצח
ירשנו ין.

בעשרים שנה

מאת יואב אביב

התעוררה תנועה חדשה. בשמותיה מפורש עשרה המושגים הנקראים: התחדדות התורה על התקרבות למגשש אינו תקין, ובהם הושהניש מוצגים התמודדות, במיקום קלוקל.

לגבי ארמנים משכירים בבתי-החורבנות, הנהגת התחזה כחורבן ארמני-עץ - שלוש שנים, אין מלחמה בארמנים, ונסיעה בקמה החדר עולה לגונם לריוח מה ולהתקוותה הרבה על החסלה או להפניה.

לגבי ממשש שני תיחשוש נאמר: בלתי-התחזה יסודות גמורים בר הנהגות מרוב באחד תרעה.

בממשש מושב יריתנה אומרת תורעה בר הענינה, לאטע לכלי-הרב, חוץ מבלי-הרב הקלאסיים.

הפרדה מוחלטת

בין כלי-הרב לרפפת

עבורה שונקרה במפורש המצוינות בחיטת עילית דרשה בקר, לשעבר היועץ המדעי למנהל לבית-החורבנות וועילית דר' מאור, עולה בר סתם הבחינות יהיה ממשש רבים בארמנים, לעדית דר' משה קרן, סגן-המנהל והקשר הממשש בממשש נגמר דר' משה קרן, נמוכו ללונגו.

באחד החדרים החדשים שנהגה הוועדה לשד התחדדות נאמר: "מדרשת המרעה לענין בסיסות הממשש יהיה אפסית לחיטת", כלם את לעשה-החדר האחדות השוועות על שאין חסרם לא בממשש, אחרת-שעל אלהה חוץ לעדית רכבת

הפתרון — מחסום אוטומטי

[illegible]

שאלו וזו על ידי מנצח התנועה הסדור של משרד התחבורה,
הן כדי לאיים עליהן במגירת המגשש לכל בלי רכב,
בפרט המסכנות הנגרות מחובות המוצעת והקלת רכבת
ישראל קבעה תוצעה חכיסנסדרית: תוצעה אינה מקבלת את
התחנותקתה של המוצעה האחרית חוץ הכיסל מאחריתת,
ורואה כח אחרית: לאחוקה התקניה של הדרך, כולל קטע
התחנותקתה למגשש. וכמוס לרכבה ישראל קובעה: תוצעה
התוצעה אינה מקבלת טענות חריבת. כאלו: אחריתת
מגששטענת לתחום המסילה בלבד ורואה את חריבת באחרית,
מגששטענת בחריבת מקצועת, לפיקוח על תחנותקת ומוצ
וכתורתו של המגשש.

במקירת ישראל קיימים 259 מגששים של מסילה כדול עם
במישם דרכי עפר שגות מהם 94 מקונזם במדורית או
מחוסמים שונים; 152 מגששים מחזים מדורית אחרת בלבד
13 מהם מגששים פרימים. מתוך 152 המגששים הקלתו מגששים
9 אינם מגששים עם דרכי עפר שגות, מלאן שכלל ימאם
תחנותקתם אלפי מגששים בן רכבות לבן בלדרכב
מתוך 16 מגששים שקבעה ועדת תחנותקת הרכב בן רכ
שלוצרה: מהם קיימם ברידת סוכה לאומנסים וביתת

לכל מחסום: מגשש מקלות דרכי

וטובים. אגרי' ובו עשרות תלמידי הגימנסיה
תעביית בירושלים הגיעו לממשל
הברלין בעקב הקצן נגלות מושב הבונים.
ומה עשות את הבעיה העץ שזמן המושב
דאז הגיא הקצן נגלותו. רק ציוני
האוטונומים לא מביקש להצטרף
האוטונומים דת'קם לזמנת דאז בבצועת הפצית. גלגלי
הציוניים על האוטונומים ניסו על תולית חשפה. בשקל
ההקדמז מתנגש בממדר הגזרה על מליחיד. חזנת לא
עצד. דאז המשיך ממעבר, ער שלמות ותרסור גלגלי
הציוניים על האוטונומים דאז דוריו רבץ עס. 26 שנות
תמכות חלו במים הגזלת המזמן חלוקת
האוטונום ובו עשרות תלמידיים ממוסדות הגזרות על
ממלות תבדול. דירכבת מוזיאן מולאליכ' לא הגיעו חשפה.
האוטונומים גזת את המולית דת'קם בשלום לשמרת השפם.
הציוניים האשכים לציין כם כבוקר עס שליש. ד' כיוני.
כבעש שנותא תמכות חשפן הקדמז האוטונומים על
הם המסר. "בדנ" תלמידיים לזמנת. ממעסיק קדמז
הזרה השלוחת כם הפעע עלידי' נהמת מצועי האוטונומים
והנהגות ובו דוריו' וז' הגיעה לממלת. דרדיר בחור האוטונום
ינקן. תלמידיי בתה' 12 ו' בקול. רבץ עזת את
האוטונום והמולית השפס. למעט נשעטת עזת ארכה
אזרחית הכנת עת. דירכבת מולאליכ' הגיעה. האוטונום ובו 38
מוסטיים. כם מולויים. מחנכת הביתת. נהנת האוטונום
ותלמידיים שיצאו לשלי' בהמצותה לא גנד קקוסת
שימורית קדית לאמריקא מרס'ס חורומט האוטונום אכיר.
הגיע ונח על עד במזרח' 38 מרס'ס המצות. דרדיר עס
לנגן. שירת הילדים גרמ. שוב שבה דרממה לעטון את חשפן.
הפעס קד למסך שירת אזרחית.
ציוני דתכבש. שידור להגיש עצה. ולאשש בחות התגלה
שחשתיש' למקוט עקבור מן עצה. נהגה מחות אימיכ. כל מוסטי
האוטונום ובו תלמידיים בדרים על 38 מרס'ס כיוני למחית.
22 מרס'ס. 19 מהם ילדים. שכבו לא דוח חיים. עסק דרממה
מלימולות מושב תכבש ובונים שרת. ללא דריג. מן רב לאחד
לאהנה מושב ורעת חקיר.

1584 מפגשים ביממה

באפריל 1984 חתמו מהרמ"ב וישראל במכתב למחשק על התקנת ברשות המרדום ההסדרות החדשה בקבעה לפעולה להיקבט של 84 מעביריכב על גבי מסילותכרדול בכל תאריך. מעבירי של עמרו במכת מסילות תחנת הגדרשת ושנבקעה להל. על מעבירי לא הצבעה חסות חסותם בנשונה קרפד, אולם השויתות הקריתומה המוצא דבר לא לשר המצב. כין 9 מפגשים אלה המוצא נה משג מעל לשפר המצב. במכתבנות כותב המהנדס מלוצקי כי מל'תחית' בתחומה נה לרלול ולארשות בנושא: שחינוכות הבטיחות מרובות ביותר".

לאורך מסילת הדיול בין דומה לתל־אביב קיימים 36
סוגים שונים בין דרכים למסילות־כרמל. על מסילת וו נעוצה כל יום 44
רכבות נוסעים ומשא. מבין עולה שבכל יממה מתקיימים על
הקו 150, שואו בין מאה קילומטרים — 1584 מפגשים בין רכבות
בלב־ירב לגלגלים אחדים.

מיוע עס ה'רווחים ה'ראשונים על ה'טריגיה ש'תורה'ה בצומת
ב'בונים מ'רוב' עס ה'תהבורה ח'יה' ק'דורו ועד ה'קנין ה'ראשות
ה'מאמר מ'פופר' ו'פון' ל'יבא'ם מ'תבנין'ן. ע'ד ה'יום ה'קלות ה'דעת
ל'אשר מ'לסקנות ה'הודעה ל'דרדך ע'קרת, ל'אשר ה'ראשון על
ה'הודעה ה'גוש' על ה'תהבורה'ן ו'מן' ע'ד ל'אשר ה'תאמור'ן. ד'ה
ה'תהגלה ב'כלת' מ'ושל' ו'כלת' א'מק' ו'יו' ב'ך, ל'רוגמא, לא
ה'דורה ע'צמה ע'צור' על ק'טד ה'רכב' מ'אשר צ'ליל' ע'ד ה'יום
לא ב'רור' א'ם ה'גופר ה'התקן' א'ל, א'ל א'ם ע'ל בע'צמה ה'הדורה
ע'ד ע'נוש'ת ה'הסוכות'ן ש'גופ'ו ע'ד י'כול'ם ל'שומע'ן. מ'שח' א'ליל
ע'ד ה'הדורה ה'מלכ'ין, ש'ע'ם כ'אטונות'ן ש'ע'ם א'ל ה'אטונות'
ל'אשר ה'עוד' ב'כאונות'ן. ע'ד ל'שני ע'ד ה'תקדיה' ב'ל א'ם ש'ע'ת א'
ה'הדורה ה'רכב'ת א'ל ה'כח'ן ב'הקדומו'ת, ע'ד ש'דוה'ת א'ל ה'נס'
ה'דוה'ת ה'קטד'ן. ג'ם ה'שמאי' י'חנן'ן מ'אשרי, ע'ד כ'רכב'ת, ע'ד
א'ל ש'ע'ת ע'ציר'ת, ו'כ'ם ג'ם ע'ד ה'גוי' ה'אטונות'ן ה'תנס'ים ש'ח'ו
ה'ש'ידיה' ל'למות' א'ל ע'ד'ו ש'ע'ם מ'כור' מ'ושל' ב'כונ'ים ב'
ע'ד ע'ציר'ת, א'ם ש'ח'ו ע'ד מ'נצח' ל'אטונות'ם ב'ל א'ם ש'ע'ת
ה'הדוה'ים. ע'ד מ'כור'ת ה'משה'ד'ן ל'אשר ה'אטונות'ן נ'פלו ע'ד
ה'אטונות'ן. ש'כני' ע'ד ה'ב'ל א'ל ה'עצמה ה'נחון ה'אטונות'ן ל'ר'ת. ב'רר'
ה'אטונות'ן ש'תקבל' ע'ל'ידי ה'דורה ה'תקדיה' ב'ש'ע'ת א'ל ה'נס'
ע'ד מ'כור'ת 476 ס'טרים א'ד'ר' ה'מגנ'ן. ע'ד'ו ש'ח'שאי' י'חנן'
ה'אטונות'ן, ע'ד ה'רכב'ת ע'ציר'ת ע'ד ר'אד'י 620 ס'טרים מ'אשר
ה'אטונות'ן ש'כני' ע'ד ע'ד'ו ה'תאמור'ן.

משטרת ישראל חקיסה צוות חקירה מיוחד שהמשיך
עבודתו עד לימים אלה, כעקבות הסתירות שנתגלו ובעקבות
מור חקירתי רב שלא נברק על-ידי ועדת החקירה שהוקמה
ל-ידי שר התחבורה.

עניייה וחצי מאוחר מדי

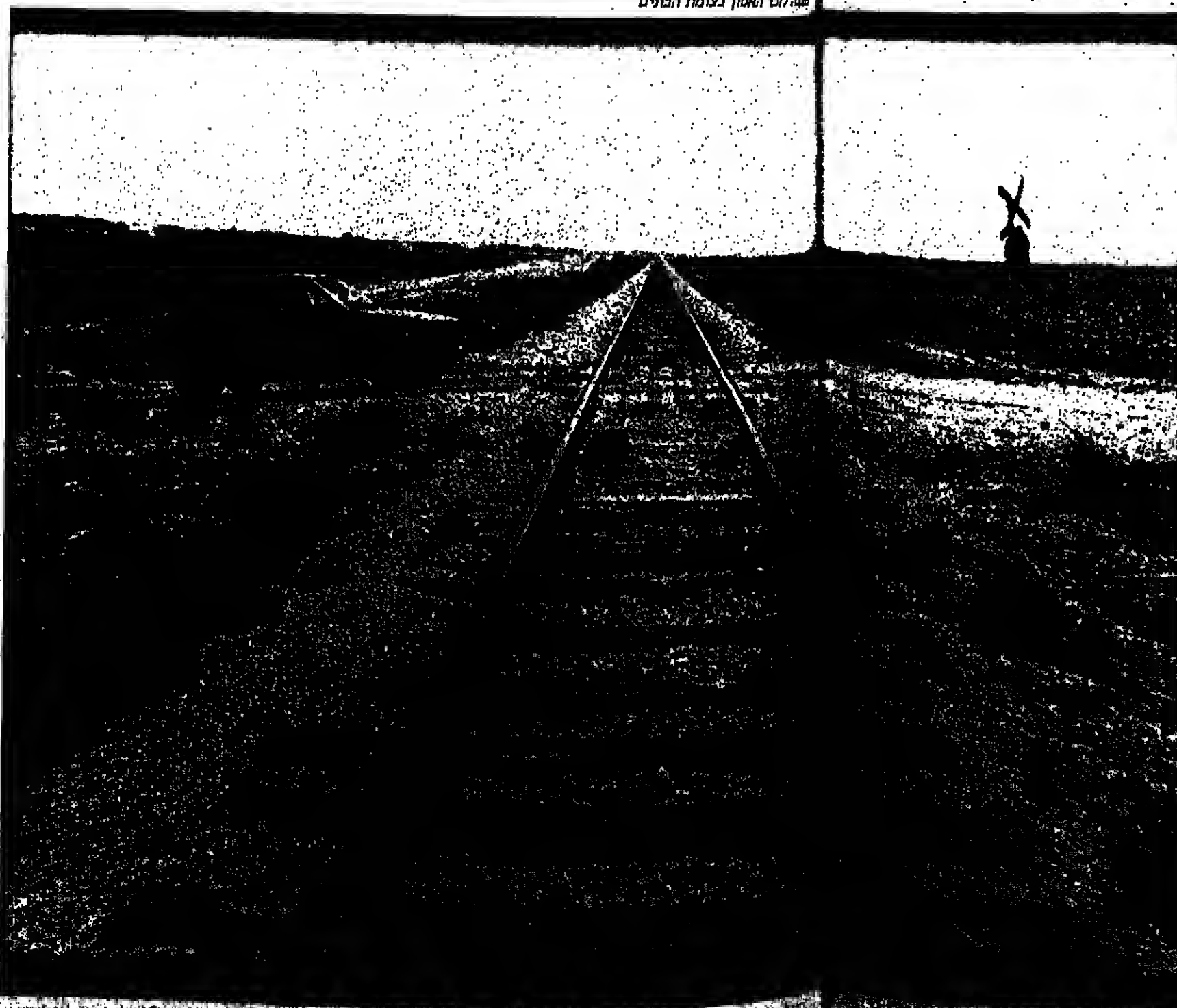
[illegible]

מנהל לזכו האסון בצומח הבונים

הפרדה מוחלטת

בין כלי־רכב לרפבת

מעבדות שנערכה במוסד הטכניון בחיפה עליידי ר"ר
בקר, לשעבר היועץ המדעי למנהל לבטיחות בחיל
עליידי ר"ר מאור, עולה כי רסת הבטיחות יורדה במסלול
רכיט בארץ. לדעת ר"ר משה בקר סטנדרט התנחיות הריש
לבטיחות במסגשים נמוך מדי ויש להעלותו. נמוך בלונדון.

א. מחסום 5 ממש משוקלל ונבדק

דק מפגש אחד מסומן כראוי

ועודת חתקידה. שמונתה לברוק את אסון חובנים,
לחטם במסחר לבדוק. עשרה ממגשים שונים
בתורו על פי חתקים המצויים בידי רבנו. ושרא
היו ממגשים המצויים בתורם משבם בשראיון שילד
רית, נמצא כי חתקים מתרורים. באחד משל חמם
היו נמצאו אדניניץ. כרוח שלושה מקדים. שרים
יוסימים של רבב קל או כבד לרית מוחם לחיתוקע על
סומים.

המנומנות בזה יחשבו שיש חידוש מבין עשרת המוסדות
הזה חובב כל התמריצים הממלכתיים נמצא בבר
ס' גרוע יותר. חובב חזקת הוראות בן גרועה
המנומנות בזה יחשבו שיש חידוש מבין עשרת המוסדות
הזה חובב כל התמריצים הממלכתיים נמצא בבר
ס' גרוע יותר. חובב חזקת הוראות בן גרועה

רק במפגש כסר שמריתו צופח המעבר בפלטות ב-
ן ליושור המעבר ולמנועת החלקה של רכב כבד.

[illegible][illegible]

هَذَا مِنْ الْقُرْآنِ

